

NIEUWSBRIEF PASTORAAL CONGRES nr. 8

Inhoud:

1. Hoor het Pastoraal congres van 2012 opnieuw
2. Hoor hoe Hugo Quintiens in 2015 terugkijkt op het WeG-project in bisdom Hasselt waar hij in 2012 op het pastoraal Congres over sprak.

Het Pastoraal Congres van 2012 is onlangs uitgezonden door Radio Maria. Deze geluidsbestanden waren nog niet eerder openbaar gemaakt. U kunt ze nu via *Uitzending gemist* beluisteren op een tijdstip dat u zelf uitkomt. Zie hier het overzicht van lezingen die u kunt aanklikken: www.kcv-net.nl/meer/a/audio/pastoraal-congres. Ook de geluidsopnames van 2014 staan daar.

In dit overzicht ziet u ook 'Vervolggesprek met Hugo Quintiens op Radio Maria 2015'. De link naar deze opname in *Uitzending gemist* van Radio Maria gaf aanvankelijk alleen de laatste 17 minuten. Hieronder enkele punten uit hetgeen Hugo Quintiens vertelt.

Interview met Hugo Quintiens op Radio Maria

Hugo kijkt in deze uitzending terug op 9 jaar ervaring met het WeG-project. Een project waarmee zowel geloofsvorming voor volwassenen wordt gegeven, als ook kleine geloofsgroepen kunnen ontstaan.

Hugo Quintiens beschrijft in deze uitzending vijf grote voordelen van het WeG-project, waarvan in het Nederlands zijn vertaald de geloofsvorming *Opnieuw beginnen* en de vervolgvorming *Jonge wijn in nieuwe zakken*. (Ook de vorming *Kom en Zie* is inmiddels vertaald.) Daarna plaatst hij kanttekeningen en aandachtspunten per onderdeel.

Een van zijn ervaringen is dat begeleiders van deze groepen soms zo op hun eigen rol zijn gefocust, dat ze de deelnemers teveel uit het oog verliezen. Het creëren van een vertrouwelijke sfeer, waarin ieder - vaak voor het eerst - iets van zijn eigen geloofsontwikkeling vertelt, is essentieel in deze vorming. Een begeleider die vooral zijn eigen kennis probeert door te geven blokkeert dat proces.

Met name de vervolgvorming *Jonge wijn in nieuwe zakken* spoort aan tot het doorgeven van het evangelie aan anderen. Hugo zijn indruk is dat dit nog te weinig gebeurt. Volwassencatechese vindt iedereen goed, naar buiten treden met het evangelie: daarvan

zeggen veel verantwoordelijken in parochieverband hooguit: "Ja, dat zouden we moeten doen".

Op de vraag aan Hugo hoe dit komt noemt hij onder meer dat geloofsgemeenschappen op een hoogtepunt een visioen hadden waarbij ze activiteiten zij gaan ontplooiën en een organisatiestructuur hebben opgezet. Dat visioen en de beleving van dat ideaal kunnen al verdwenen zijn, terwijl de organisatiestructuur en activiteiten nog altijd doorgaan zoals men gewend is. De plaatselijke kerk kan grotendeels een inhoudsloos instituut geworden zijn. Instituten uit de tijd dat het geloof nog een vanzelfsprekendheid was.

Als voorbeeld noemt Hugo een man die na afloop van een avond over *Jezus ontmoeten* zegt "Ik werk al 10 jaar in het beleidsteam van een parochie maar *Jezus ontmoeten?*, ik ben Hem nog nooit tegengekomen". Wat zijn we kwijtgeraakt van de Kerk van het begin?

U heeft het over evangeliegesprekken, hoe gaat dat in Vlaanderen?

Discussies vermijden. Contemplatieve dialoog. Leren luisteren naar elkaar. De avond begint met: wat wil je kwijt voordat we beginnen. Dan gebed en lezen in de Bijbel. Daarna delen wat jou in die Bijbeltekst trof. Als ieder geweest is weer stil en daarna delen wat jou in de inbreng van de ander heeft getroffen. Op deze manier leren we een houding van *leren* aan te nemen, zegt Hugo. Zijn ervaring is: als de groep dit eenmaal aangeleerd heeft, is het een hele opluchting zo samen te kunnen spreken en beluisterd te worden.

Waar haal je de catecheten vandaan om deze groepen te voeden?

Veel leken blijken dit te kunnen. Moeilijker is deelnemers te vinden voor die groepen.

Wat bidden jullie in die groepen?

Aan de hand van het boek *Jonge wijn in nieuwe zakken* beginnen te groeien altijd met een psalm. En uiteindelijk leren de mensen ook met een persoonlijk gebed een bijeenkomst af te sluiten. Het heeft mij verbaasd, maar mensen die het moeilijk vinden iets over een persoonlijk geloof te

vertellen, het soms minder moeilijk vinden een eigen gebed te formuleren. Aan het einde van een bijeenkomst zitten we in een kring en wordt iedereen die dat wil uitgenodigd een persoonlijk gebed te zeggen. We hebben dan kruis je dat we doorgeven aan elkaar en degene die het kruisje in zijn handen heeft mag een gebed zeggen in stilte of hardop, met eigen woorden. De meesten doen dat hardop. Dat is een heel sterk moment in die bijeenkomst, waarin ze sterk naar elkaar toegroeien en ook hun persoonlijke zorg kunnen uitspreken. Er wordt dus gevarieerd gebeden, maar goed.

Conclusie

In alle voorzichtigheid kan Hugo, op basis van zijn ervaringen in bisdom Hasselt, zeggen dat het WeG-project iets teweeg brengt: nieuw leven, nieuw elan. Vergelijkbaar met het elan dat pelgrimstochten in groepsverband teweegbrengen.

Kees Slijkerman

De materialen van het WeG-project staan beschreven vanaf pagina 92 in het boek *Kleine geloofsgroepen*. Zie <http://www.stucom.nl/document/0394.pdf>.

Zie op www.stucom.nl/pastoraalcongres de uitnodiging voor het eerst volgende Pastoraal congres.

Redactie en administratie *Nieuwsbrief Pastoraal Congres*: Kees Slijkerman
Aanmeldingen en afmeldingen voor deze gratis nieuwsbrief: kees@stucom.nl